

Vader, in Uw handen beveel ik mijn geest.

VROOM AANDENKEN AAN DE ZIEL VAN
DE HEER

Georges, Omer Van den Dooren

echtgenoot van Mevrouw
IRMA DUTRANOY

geboren te St.-Martens-Lierde, op 27 juni 1910
en godvruchtig overleden in de St. Jozefkliniek
te Zoersel (Zandhoven) op 29 februari 1980,
gesterkt door de HH. Sakramenten der zieken.

Lid van de bond der gepensioneerden en
gehandicapten.

De families **VAN DEN DOOREN, DUTRANOY,**
VAN DER STICHELEN, FONTEYNE en
COESSENS,

zijn erkentelijk voor uw blijken van
medeleven in hun rouw en danken U.

Het leven vaarwel moeten zeggen, ook als men door jarenlange ziekte wordt gekweld, blijft nog steeds hard om dragen voor de getroffen familie. Lijden leert de mens wel geleidelijk sterven, stilaan afscheid nemen van ieder en alles en toch blijft door alles heen die drang naar gezondheid, naar ontspanning, naar LEVEN... herhaaldelijk verwisselde hij van zijn huiselijke ziekenkamertje naar de steeds meer vertrouwde ziekenzaal, waar hij de troostende aanwezigheid mocht betrachten van zijn alles-offerende echtgenote, doorheen de moeilijkste wintertijd.

Ieder jaar keek hij met groot verlangen uit naar de ziekendagen te Zandhoven, ook nu mocht hij er tenvolle van genieten... het deed hem zoveel deugd; nochtans dit afscheid van Zandhoven werd plots een terugkeer naar zijn Eeuwige thuis... naar het Eeuwige LEVEN dat alleen de Heer ons geven kan.

Bemide echtgenote, duurzame kinderen, klein-kinderen en familie, ik kan U niet genoeg danken voor de jarenlange zorg, dag en nacht. Gij weet het... Moeder heeft haar uiterste best gedaan om mij te helpen waar ze kon. Zorgt Gij nu ook goed voor moeder, die de lege plaats in huis het hardst zal aanvoelen. Dat Gij treurt om mij is zeer menselijk maar treurt dan als mensen die geloven in de Heer, die gezegd heeft: «Wie in Mij gelooft, zal leven ook al is hij gestorven.» Ik reken op Uw gebeden vooral tijdens de zondagmis, opdat ik u weldra zou kunnen vergoeden door mijn voorspraak bij de Heer, wat voor mij de laatste jaren thuis niet meer mogelijk was.

Ten paradijze geleiden hem de engelen.